

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. I. De Raptu Personarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

TITULUS XVII.

De Raptoribus, incendiarijs, & Violatoribus Ecclesiarum.

Post discussum Adulterium, & affinia huic crimina, considerationi nostræ se offert Raptus, qui si rerum sit, ad Fur-

tum pertinet, de quo Tit. seq. si personarum, est Luxuriæ species. Quare sit.

§. I.

De Raptu Personarum.

SUMMARIUM.

1. Raptus definitio.
2. &c. Conditiones ad hunc requisite.
3. &c. Differentia à Stupro.
11. &c. Pœne in Raptores statuta de Jure Civili.
16. &c. Pœne Juris Canonici antiqui.
20. &c. Pœne in Raptores statuta per Jus novissimum Trid.
23. &c. An pœnas istas incurrat etiam scœmina rapiens virum?
28. &c. An rapiens scœminam liberè, & spontè consentientem?
32. &c. Quid si consentiente ipsa, parentes invitati sint?
37. &c. An Conciliari Decreto, & pœnis afficiatur etiam ille, qui sponsam de furto propriam rapit?
41. &c. Aut qui non Matrimonij contrahendi, sed libidinis tantum liberius exercende causâ rapuit?
46. Quid si scœmina, que in abductionem sui consensit, postea invita carnaliter cognoscatur?
47. Aut contrâ, que invita abducta est, postea liberè consentiat in copulam?
48. An Raptus pœne subjaceat, qui rapuit Virginem adhuc impuberem?
49. Conjugatam?
50. Vel inhonestè viventem?
51. An pœnas Raptus, in fautores decretas, incurrat Parochus assistens Matrimonio, inter Raptorem, & raptam invito?
52. Quam pœnam incurrat raptor aliene sponsæ?
53. An sicut Matrimonium, ita etiam Sponsalia de futuro ab ijs invita invalida sint?
54. A quo Judice puniri Raptores possunt?

QUæritur 1. Quid sit Raptus in hoc sensu acceptus? *est* Virginis, vel alterius solute, aut ligatæ, honestæ tamen mulieris, vel etiam masculi violenta abductio de loco in locum moraliter diversum, libidinis exercende, vel etiam conjugij cum ea ineundi causâ. Ita quoad rem Host. Summ. hic §. de Pœn. rapt. corpor. n. 1. Clar. §. Raptus n. 1. Molin. tom. 3. de l. §. 1. D. 105. n. 1. Less. l. 4. de Just. c. 3. n. 66. v. raptus, Farin. prax. crim. q. 145. n. 5. §. 6. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 13. n. 1. Gobat. tom. 1. Theol. Exper. p. 2. tr. 9. cas. 19. n. 541. Haun. tom. 6. de l. §. 1. tr. 2. n. 541. Gonzal. in c. fin. b. tit. n. 3. Wagnereck in c. 6. eod. not. 2. Begnudell. V. Raptus n. 2. König libr. 4. tit. 7. n. 33. Valleng. hic §. 1. n. 1. Pirhing n. 1. Wiestner n. 1. Reiffenstuel n. 2. Magnif. P. Schmier p. 3. de Delict. c. 2. n. 53.

2. Ex quo sequitur, quæ conditiones requirantur, ut Raptus sit propriè dictus, & Raptor incurrat pœnas Jure Canonico, & Civili contra hujus Delicti reos statutas. Nam 1. requiritur, ut Raptus fiat cum violentia: in quo differt à Stupro: nam Stu-

prum fieri etiam sine violentia potest: Raptus contrâ ex essentia sua vim includit, Perinde autem est in ordine ad Raptus crimen, siue violentia inferatur ipsi rapitæ, siue ijs, quorum potestati subest, ut parenti, marito, sponso, tutori &c. nam utroque casu Raptus fieri dicitur can. de Raptoribus 3. caus. 36. q. 1. l. un. c. de Rapt. Virg. Valleng. hic §. 1. n. 1. quamvis diversâ imponenda sit pœna secundum dicenda infra n. 28. & seqq.

2. Requiritur, ut fiat causâ libidinis, exercende, aut Matrimonij ineundi; quia propriè est species Luxuriæ, ut dictum pr. hoc tit. Hinc Raptus non est, sed Plagium, si abductio fiat causâ redigendi personam abductam in servitutem, aut vindicandi dominij: quod etiam dicendum, si abductio fiat ex alia causa. S. Thom. 2. 2. q. 154. art. 7. Decius conf. 234. n. 8. Clar. §. Raptus n. 1. Less. l. 4. de Just. c. 3. n. 66. v. si abducatur, Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 17. Tambur. l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 6. Wagnereck in c. 6. b. tit. not. 5. Pirhing hic n. 9. Wiestner n. 4. Reiffenstuel n. 7.

3. Re-

3. Requiritur, ut mulier tradatur de loco in locum moraliter diversum; nam si abducatur solum de uno cubiculo in aliud, vel de via publica per aliquot solum passus ad locum secretum, occultandæ libidinis causâ, etiam si vis intercedat, ita abducens non Raptus, sed Stupri violenti poenas incurrit, prout ex *l. mariti 29. §. fin. ff. ad Leg. Jul. de Adult.* desumit Sanch. *D. 12. cit. n. 20.* & concordant Boss. *prax. tit. de rapt. mul. n. 3.* Clar. §. *Raptus n. 1.* Navar. *l. 5. conf. 1. n. 1.* Decian. *tr. crim. l. 2. c. 7. n. 34.* Tholos. *Syntagm. l. 36. c. 33. n. 1.* Molin. *tr. 3. D. 105. n. 3.* Farin. *q. 145. n. 74.* Tambur. *l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 7.* Haun. *tom. 6. de Just. tr. 2. n. 541.* König *l. 4. tit. 7. n. 34.* Zœf. *hic n. 5. fin.* Pirhing *n. 10.* & 25. Wiestner *n. 5.* Reiffenstuel *n. 6.*

4. Conditio est, ut mulier rapta sit honestæ vitæ; nam abductio etiam violenta mulieris non viventis honestè v. g. publicè meretricis, propriè Raptus non est *l. un. pr. junct. Gloss. V. Virginum C. de Rapt. Virgin.* quia Meretrix non præsumitur vim pati à cognoscente illam, nisi probetur; Raptus autem, ut *n. 2.* dictum est, non censetur fieri sine violentia. Et propterea talis famina etiam violenta abductio non Raptus ordinariâ, sed aliâ arbitrariâ poenâ est punienda. Clar. §. *Raptus n. 5.* Covar. *3. var. c. 14. n. 2. fin.* Menoch. *de arbitr. cas. 291. n. 3.* Mascard. *de Probat. vol. 3. concl. 1253. n. 12.* & 13. Sanch. *l. 7. de Matr. D. 12. n. 23.* Farin. *q. 145. n. 153.* & seqq. Antonell. *de Regim. Eccl. l. 6. c. 31.* Wagnereck *in c. 6. b. tit. not. 5.* Begnudell. *V. Raptus n. 1.* Engl. *cit. de Adult. n. 37. fin.* Zœf. *hic n. 6.* Pirhing *n. 11.* Wiestner *n. 6.* Reiffenstuel *n. 5.* Excipiendi tamen sunt duo casus, in quibus locus est Raptus poenæ, etiam si rapta fuerit meretrix. *Unus est*, si meretrix, vitæ impuræ poenitentia ducta, cepit honestè vivere: quod colligi potest ex loco, in quo habitat, & ex habitu, quem deserit, ut notat Farin. *q. 145. cit. n. 182.* Quod si desijt quidem publica esse meretrix, non tamen desijt inhonestè vivere, quia facta est alicujus concubina, poenâ Raptus ordinariâ absolvitur eam rapiens. Mascard. *l. cit. n. 24.* Molin. *tr. 3. de Just. D. 105. n. 15.* Haun. *tom. 6. de l. §. 1. tr. 2. n. 552.* Zœf. *n. 6.* Pirhing *n. 11.* Alter casus est, sit mulier rapta inhonestæ quidem sit vitæ, sed conjugata tamen *l. un. cit. v. que multo magis*; quia tunc Raptor duplici tenetur crimine, adulterij scilicet, & rapinæ, & irrogatur injuria marito. Mascard. *n. 15.* nisi tamen maritus esset leno, qui uxorem prostitueret; tunc enim etiam respectu illius cessaret injuria. Mascard. *n. 19.* Farin. *n. 175.* Sanch. *n. 23. fin.* Pirh. *n. 11.*

Addunt aliqui quintam Conditionem, ut copula cum rapta secuta sit; quod colligunt ex *l. un. cit. paulò post principium*, ibi: *Cum Virginitas, vel Castitas corrupta restitui non possit.* Sed dicendum, in ordine ad poenam Raptus incurrendam non esse necessarium, ut copula secuta sit cum rapta. Clar. §. *Raptus n. 4.* Molin. *tr. 3. D. 105. n. 6.* Less. *l. 4. de Just. c. 3. n. 66. v. si abducatur*, Sanch. *l. 7. de Matr. D. 12. n. 18.* Haun. *tom. 6. tr. 2. n. 541.* & 550. Neque aliud probatur ex *l. un. cit.* quia per eam Legem non punitur principaliter ablatio Castitatis (sic enim Raptus cum Stupro confunderetur) sed punitur malitiosa intentio, & conatus ille violentus privandi faminam tanto Castitatis decore, quod rapiens se à se restitui non posse. Quoad poenam tamen discrimen aliquod faciendum est inter casum, quo raptor ideo raptam non cognovit carnaliter, quia id commode facere non potuit, & inter casum, quo etsi potuisset, spontè tamen noluit, sed copula abstinuit, poenitentia ductus; nam primo casu, raptor obnoxius manebit poenis Ordinarijs Raptus: secus in secundo: tunc enim non erit puniendus poenâ ordinariâ, sed citra mortem aliâ gravi poenâ extraordinaria arbitrio Judicis, propter infamiam illatam puellæ raptæ, cujus pudicitia violata esse probabiliter ab omnibus creditur. Menoch. *de arbitr. cas. 360. n. 32.* Mascard. *de Probat. concl. 1259. n. 37.* Clar. §. *Raptus n. 4.* Sanch. *D. 12. n. 18.* Zœf. *hic n. 5.* Pirhing *ibid. n. 9.* Excipi debet, si rapta sit Monialis; nam tunc raptor poenâ ordinariâ est infligenda, ex quacunque causa copula non sit secuta, prout cum Covar. & Deciano limitant Sanch. *n. 18. cit. fin.* Begnudell. *v. Raptus n. 6.* Zœf. *n. 6.* Pirh. *n. 9.* quia Raptus Monialis est longè gravior crimen, quam simplicis Virginis.

In foro conscientie, & ut raptus constituat crimen diversæ speciei à simplici fornicatione, ex memoratis conditionibus solum requiritur prima, & secunda. Et hinc in eodem foro jam censetur esse commissum Raptus crimen, quando famina cujuscunque status, etiam si meretrix sit, violenter cognoscitur, vel abducitur, ob injuriam, quæ per hujusmodi violentiam ei infertur. Pirhing. *hic n. 11. v. verum.* Neque necessarium est, ut raptor abducat faminam de loco in locum, sed sufficit, si quomodocunque vim ei inferat ad extorquendam copulam; quia tunc jam duplicem malitiam speciei diversæ factum continet, unam fornicationis contra Castitatem, in quantum est illicitus concubitus, alteram injustitiæ ratione violentiæ, quæ infertur faminæ, vel parentibus, aut ijs, in quorum potestate est constituta, in qua duplici malitia specifica mali-

malitia Raptus pro foro conscientiae sita est. Sanch. D. 12. cit. n. 30. § 31. Pirhing n. 10. y. porro cum S. Thoma. Imò neque in foro externo ad incurrendas penas Raptus opus est, ut qui abduxit feminam de loco animo illam abducendi in certum alium locum, ad illum locum cum ea pervenerit, sed sufficit ipsa actualis abductio cum eo animo sufficienter manifestato facta. Sanch. n. 21. fin. Pirhing hic n. 10. König l. 4. tit. 7. n. 34. nam ibi Raptus commissus dicitur, ubi puella, de cujus nuptijs antea nil actum est, videtur abducta can. lex illa 2. caus. 36. q. 1. Zœf. hic n. 5.

8. Quæritur 2. quomodo differat Raptus à Stupro? R. à Stupro propriè, & strictè dicto differt 1. quia Stuprum semper est cum Virgine: at Raptus est de quacunque muliere; neque ad rationem illius confert status feminæ raptæ, quippe quæ æquè invenitur, sive illa sit virgo, sive soluta, sive conjugata: imò committi etiam potest cum puero, qui sanè raptus turpissimus est. Sanch. l. 7. de Matr. D. 14. n. 7. Tambur. l. 7. Decal. c. 6. §. 1. n. 1.

2. Raptus saepe fit consentiente, & volentè puella, vel muliere, quæ raptur, si reluctantur, & inviti sint parentes, tutores, vel illi, in quorum potestate illa est constituta: Stuprum autem propriè dictum non item, sed illud semper, vel per absolutam violentiam citra omnem consensum, vel saltem non omnino liberè, sed invite, & coactè consentienti inferitur, ut patet ex dictis Tit. n. 19. præc. Pirhing hic n. 1.

9. 3. Ad crimen Raptus præter injuriam, illatam mulieri, vel ejus parentibus, ac tutoribus, requiritur saltem in foro externo, ut mulier per vim rapta de loco in locum abducatur: quod in Stupro non requiritur, sed solum, ut virgo, vel mulier sit violenter oppressa. Tambur. §. 1. cit. n. 2. Pirh. n. 1.

4. Raptus ut plurimum fit ea intentione, ut quis puellam, quam cum consensu parentum, & cognatorum habere non potest, per vim rapiat, & in uxorem ducat: Stuprum verò violentum non eo fine, sed solum libidinis explendæ causâ committitur. Zœf. Cod. de Rapt. Virg. in Annot. Pirh. n. 1. cit.

10. 5. Raptus est longè gravius delictum, ideòque etiam gravius punitur; quia ex eo plura scandala, & quandoque etiam homicidia oriuntur l. un. pr. C. de Rapt. Virg. ibi. pessima criminum peccantes, § fin. pr. ibi. Cum nec ab homicidii crimine hujusmodi raptores sint vacui. Et hinc publicis criminibus accensetur, & ad accusandum illud admittitur quilibet, Farin. præc. crim. q. 145. n. 1.

Quæritur 3. quænam poenæ per Jus Civile statuta sint Raptus crimini? R. Raptui mulieris inhonestè viventis, seu meretricis nulla Jure Civili statuta est poena, sed pro qualitate criminis infligenda est poena arbitraria, seu extraordinariâ, prout insinuavi supra n. 5. & notant Clar. §. Raptus n. 6. Covar. l. 3. var. c. 13. n. 2. Menoch. de arbitr. cas. 191. n. 3. Vallens. hic §. 2. n. 2. & alii l. cit. allegati.

In Raptore Virginum, & aliarum 11. feminarum honestè viventium l. un. C. de Rapt. Virg. gravissimæ constitutæ sunt poenæ. Nam 1. Raptor in rapto deprehensus, eique auxiliantis ab ipsius raptæ cognatis, & propinquis impunè occidi poterant l. cit. y. ne igitur. Idque multo magis obtinet contra eos, qui nuptas mulieres ausi sunt rapere; quia duplici tenentur crimine, adultèrij scilicet, & rapina, prout additur l. cit. y. quæ multo magis; & extenditur ad eum, qui Sponsam suam per vim rapere ausus est y. quibus communeramus.

2. Post fugam deprehensi, & de Raptu legitimè convicti indifferenter jubentur ultimo supplicio affici, negatâ appellandi licentiâ ibid. y. fin autem, & §. poenas autem 2. quam poenam confirmavit Carolus V. Const. crim. art. 118.

3. Eorundem bona mobilia, & immobilia addicuntur raptæ, si ingenua fuerit: si verò ancilla, vel libertina fuerit, raptori quidem mortis supplicium irrogatur, non tamen ipsius bona raptæ applicantur l. cit. §. siquidem 1.

4. Inter Raptorem, & Raptam non 14. potuit consistere Matrimonium §. siquidem cit. y. nec sit facultas, & §. penas 2. ubi ulterius declarat Imperator, non esse distinguendum, an mulier volens, vel invita rapta fuerit, eò quòd semper præsumatur femina dolo raptoris ad consensum inducta. Neque etiam poterant parentes in hujusmodi nuptias raptæ cum raptore consentire; alioquin si consenserint, deportari jubentur, prout habetur Novell. 150. ubi etiam statuatur, ut si mulier rapta nupserit suo raptori, ex ejus Testamento quid capere, & alio quocunque modo vindicare non possit, sed omnia bona raptoris, & ei auxiliantis ad parentes raptæ, si ambo, vel unus adhuc superfit, ipso Jure transferantur: si verò parentes jam decesserint, vel in ejus nuptias cum Raptore consenserint, tunc bona raptoris, & eorum, qui criminis participes fuerint, fisco vindicabuntur.

Videantur Clar. §. Raptus n. 7. Molin. tr. 3. de I. §. I. D. 105. n. 8. Farin. q. 145. à n. 7. Less. l. 4. de Just. c. 8. n. 68. Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 41. Wagnereck in c. 6. b. tit. not. 2. & in c. fin.

fin. *ibid.* not. 1. Gonzal. *ibid.* n. 5. § 6. Haun. tom. 6. de Just. tr. 2. n. 542. Engl. tit. de Adult. n. 34. Vallens. *hic* §. 2. n. 1. § 2. Pirhing *hic* n. 14. Wiestner n. 17. Reiffensuel n. 8.

16 Quæritur 4. quæ poenæ crimini Raptus decretæ sint jure Canonico antiquo? Jure antiquo 1. inter Raptorem, & raptam interdicebatur Matrimonium, quamvis validè contrahi illud potuerit *can. de puellis 4. fin. can. denique 9. & can. seq. caus. 36. q. 2.* quod Jus postea correctum fuit, ita, ut inter raptorem, & raptam licet, & validè niretur, si rapta, etiam in potestate Raptoris adhuc constituta, liberè consentiret, ut patet ex *c. fin. b. tit. fin. Pirhing hic n. 14.*

17 2. Raptor puniebatur poena servitutis; nam casu, quo rapta fuit per vim, & reluctans, raptor efficiebatur quasi servus illius; patris autem, si rapta consentit raptui, patre reluctante: utroque tamen casu poterat seipsum redimere pro competente pretio *can. de raptoribus 3. caus. 36. q. 1.* Gloss. *ibid.* V. redimendi Sylv. V. Luxuria q. 6. Azor. p. 3. l. 3. c. 15. not. 2. Molin. D. 105. n. 21. Gonzal. in c. fin. b. tit. n. 5. Pirhing n. 3. Reiffensuel n. 9.

18 3. Si rapta esset Monialis, Raptoris, & eorum, qui ejus sceleris communionem contaminati sunt, bona addicebantur Monasterio, in quo illa habitabat *can. siquis rapuerit 30. caus. 27. q. 1.* ubi additur, quòd rapta cautiori, sive arctiori Monasterio tradenda sit, ut quantum ad Usumfructum ex bonis suis, vel à Raptore ei acquisitis sustentetur, quoad ipsa vixerit: post mortem verò ipsius redeant illa bona ad primum Monasterium vel Ecclesiam, in qua mulier DEO dicata est. Gloss. in *can. siquis cit. V. cautiori*, Farin. q. 105. cit. n. 10. Pirhing n. 3. §. tertio.

19 4. Raptor cum sibi faventibus, si Laicus fuit, excommunicabatur *can. eos, qui 1. caus. 36. q. 2.* si Clericus, à Gradu, sive Ordine Clericali decidebat, sive deponerebatur *can. de puellis 4. caus. §. q. cit. c. siquis de Purg. Can. Host. Summ. hic n. 1.* Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 2. Farin. q. 105. n. 20. Gonzal. in c. fin. cit. n. 6. Begnudell. V. Raptus n. 12. Pirhing *hic* n. 3. §. secundo, Wiestner *ibid.* n. 8. cum quibus notandum, Excommunicationem istam non fuisse lætæ, sed ferendæ sententiæ. Neque refert, quòd in *can. siquis 5. q. cit.* dicatur: *siquis Virginem, vel Viduam, nisi desponsaverit, rapuerit, vel furatus fuerit in uxorem, cum sibi faventibus Anathema sit*: quia ex alijs Canonibus q. cit. constat, Raptores non esse ipso jure excommunicatos, sed excommunicandos per sententiam; dicitur

R. P. Schmalzgrueber L. V. T. l.

enim *Anathematizentur can. 1. cit. & à communionem suspendi præcipimus can. 2. vel Anathematis gladio feriatur can. 6.* quæ verba, cum sint futuri temporis, & actionem hominis significant, important Excommunicationem ferendam, non latam. Sanch. Pirhing l. cit.

Quæritur 5. quid circa Raptum statutum sit Jure novissimo Tridentini? hoc Jure *sess. 24. c. 6. de Reform. Matr.* statutum est 1. ut inter Raptorem, & Raptam, quamdiu hæc in illius potestate manserit, Matrimonium nequeat iniri validè: adeoque hoc Jure Raptus inducit Impedimentum dirimens, quod ut contrahatur, vel persistat, tria sunt necessaria. 1. Ut Raptus contigerit, puellâ invitâ; nam ea consentiente, licet invitâ parentibus factus non dirimit Matrimonium; quia finis Concilij fuit, ne puella metu consentiat, qui tali casu cessat; & consensus parentum non requiritur ad valorem Matrimonij, nec Concilium petit, ut parentibus restituatur rapta, sed ut ponatur in loco tuto. Dian. p. 10. tr. 16. ref. 83. Begnudell. V. Raptus n. 3. König l. 4. Tit. 7. n. 33.

2. quamvis perinde sit, sive quis rapuerit feminam, quam vult ducere, per seipsum, sive per alium ipso consentiente, vel mandante, ad Impedimentum hoc incurrendum tamen necessarium est, ut rapuerit, pro se; nam qui pro alio rapuit, licet tanquam fautor incurrat Excommunicationem, & ceteras poenas, validè tamen cum ea muliere, etiam non separata, si velit, inire Matrimonium potest; quia invaliditas Matrimonij solum infertur contra rapientem pro se, non contra rapientem pro altero. Tambur. l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 16. Pirh. *hic* n. 23. König l. cit. n. 30. 3. Impedimentum hoc durat solummodo, quamdiu rapta in potestate Raptoris extiterit; nam postquam ab eo separata, & in tuto, ac libero loco constituta est, id Impedimentum cessat, & matrimonium inter eos iniri etiam licet potest, ut statuit Trid. l. cit. Et hoc casu probabilis rapta non amittit bona ad se devoluta, neque ista devolvuntur fisco, prout secundum dicta n. 14. devolvuntur Jure Civili, sed retinere illa post Matrimonium cum raptore contractum rapta potest, ut pluribus ostendit Molin. tr. 3. D. 105. n. 9. & rationem dat, quia conditio illa, vel modus, ut bona raptoris addicerentur raptæ, nisi ista raptori haberet, apposita tunc fuit, quando simpliciter prohibitum, imò invalidum fuit Matrimonium raptæ, cum raptore, quæ prohibitio cum in casu nostro per Trid. sublata fuerit, consentur absque eo modo, & conditione bona illa ad raptam deferri.

L1

2. Jux

21 Juxta idem Concilium l. cit. Raptor, & alii, qui consilium, auxilium, & favorem eidem præbent, ipso Jure sunt excommunicati, & infames, omniumque Dignitatum incapaces; & si Clerici fuerint, de proprio gradu, seu statu Clericali decidunt live deponuntur. Excommunicatio ista statim animam ligat, quando crimen Raptus patratum est; cons. actum Judicis non desiderat: quamvis non sit reservata Papæ; quia in *Trid. Decreto* non reservatur: & sic locum habet Regula, quando Conditor Canonis Censuræ absolutionem sibi specialiter non reservavit, eo ipso concessisse videtur facultatem aliis relaxandi c. nuper 29. de Sent. Excomm. Sanch. l. 7. de Matr. D. 13. n. 1. Pirh. hic n. 20. Pœna tamen perpetuæ infamiæ, & inhabilitas ad omnes Dignitates, quæ proximè infamiam sequitur, Judicis petunt sententiam: quod multò magis verum est de pœna depositionis à gradu, seu Statu Clericali. Sanch. Pirh. l. cit. Imò non desuerunt aliqui, qui assererent, si raptor uxorem duceret raptam, infamiam non incurrere; quia id esset in damnum raptæ, & retraheret illam à Matrimonio contrahendo. Sed contrarium satis clarè colligitur ex *Trid. l. cit. verbis Et nihilominus*, quasi diceret, *Esio, de consensu libero raptæ raptor ipsam habeat in uxorem, tamen ipse Excommunicationem, & reliquas pœnas incurret.* Accedit, quia nemo ex Adversariis dicit, raptorem tempore illo intermedio, quod intercedit inter Raptum, & contractum Matrimonii subsequentem, non incurrisse infamiam; nam pœna infamiæ absolute, & non tantum sub conditione, *Nisi raptæ nupsierit*, in ipsum fertur. Igitur contracta infamia manet etiam post Matrimonium, cum nulla Lex ab ea absolvat. Molin. D. 105. cit. n. 22. §. tertio. Ratio Adversariorum in contrarium allegata solum probat, esse non levem causam, ut Princeps propterea à raptore auferat infamiam, eum quoad illam in pristinum statum restituendo, capacemque efficiendo Dignitatum, ut notat Molin. l. cit.

22 Ex ejusdem *Trid.*, Synodi statuto Raptor mulierem raptam decenter arbitrio Judicis dotare debet. Quod intelligendum, si raptor abduxerit puellam invitam, & renitentem; nam si volentem, & consentientem, abduxit, nisi fraus, & dolus, aut importunæ preces, quæ violentiæ æquiparantur, intercesserint, non tenetur eam dotare, etsi parentibus reclamantibus abducta sit. Navar. Man. c. 16. n. 16. quia obligatio dotandi raptam non incurritur, nisi ob injuriam damnosam. In hoc autem casu talem injuriam nec raptam patitur, nec ejus parentes: non raptam; quia volenti non fit injuria: non parentes; quia licet istis per

raptam filia injuria illata sit; non tamen damnus, cum non teneantur augere dotem, ut filia nuptias sibi dignas habere possit, & integrum sit filia nuptiarum jacturam pati. Ex quo sequitur, quod neque parentibus hoc casu aliquid restitui debeat, ut pluribus relatis notat Sanch. l. 7. de Matr. D. 14. n. 11. In casu, quo obligatio raptam dotandi incurritur, illa non incurritur ante sententiam Judicis, ut patet ex *Decreto Trid. sess. 6. cit.* ubi Dos arbitrio Judicis taxanda venit. Sanch. D. 13. n. 1. Excipitur, nisi per raptum non tantum injuria, sed etiam damnus injustè illatum fuisset raptæ; nam hoc casu damnus istud in foro conscientia ex communi doctrina de Restitutione damni ante omnem sententiam resarciendum foret. Sanch. l. cit. Pirh. n. 20.

Quæritur 6. an hoc Conciliari Decreto, & aliis Juris antiqui Constitutionibus comprehendatur etiam femina rapiens virum? Affirmant Gloss. in l. un. v. Sponsam C. de Rapt. Virg. Bald. ibid. n. 22. Tiraquell. connub. l. 9. n. 112. Henric. l. 1. de Matr. c. 14. n. 4. Gutier. c. 86. de Matr. n. 6. & alii apud Sanch. l. 7. de Matr. D. 13. n. 26. quibus consentit Haun. tom. 6. de l. §. l. tr. 2. n. 549. in fin. Fundantur, quia eadem videtur esse ratio in muliere rapiente virum, & in viro rapiente mulierem. atqui juxta tritum Ratio ubi est eadem, ibi debet esse eadem Juris dispositio, quod sumitur ex l. illud 32. ff. ad Leg. Aquil. præsertim in Correlativis, uti sunt vir, & mulier, raptus, & raptam per l. fin. c. de indid. Viduit. Conf. paritate cum Adulterio, ubi si vir maritus siue uxor illud commiserit, innocenti nullo discrimine licet divortium facere.

Sed dicendum, foemina raptricem viri hac dispositione Conciliari, & aliis Juris antiqui Constitutionibus non comprehendendi, ac proinde non pœnâ Raptus ordinariâ, sed alia extraordinariâ, & mitiori arbitrio Judicis plectendam esse. Ita Clar. §. Raptus n. 6. Decian. tr. crim. l. 8. c. 7. n. 27. fin. Menoch. de arbit. cas. 291. à n. 30. Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 25. & D. 13. n. 16. Riccius præx. Matr. p. 4. Ref. 45. Farin. præx. crim. q. 145. n. 41. Pont. de Matr. l. 7. c. 69. n. 6. Escob. Theol. mor. l. 27. c. 33. dub. 141. Dian. p. 10. ff. 16. ref. 83. Bonac. q. 4. de Matr. p. 14. Tambur. l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 8. Barbosa. ad *Trid. sess. 24. c. 6. de reform. Matr. n. 5.* Gonzal. in c. fin. h. tit. prop. fin. Gobat. tom. 1. p. 2. tr. 9. cas. 19. n. 543. Begnuedell. v. Raptus n. 10. Zoesl. hic n. 6. Pirhing n. 12. §. 28. §. septimò, Wiestner n. 16. cum communi ceterorum. Ex quo sequitur, ut Matrimonium inter Raptricem, & Raptum valeat, non esse opus servari fore

formam Decreti Conciliaris cit. nimirum, ut vir raptus sit à potestate raptricis liber; sed sufficere, ut liberè consentiat, sub illius potestate adhuc existens.

²⁵ Ratio Responsionis est, quia dispositio hæc poenalis est; poenales autem dispositiones ob solam rationis paritatem ad casus, & personas non expressas extendi non debent juxta Gloss. Reg. in poenis 49. in 6. Castro de Leg. poen. c. 7. Docum. 3. Suar. l. 6. de LL. c. 3. n. 5. Conf. quia Leges non respiciunt ea, quæ rarissimè, sed quæ frequenter contingunt l. nam ad ea 5. ff. de LL. atque Raptus periculum minus frequens est in feminis, frequentius autem in viris, igitur cum aliàs feminæ in dispositionibus poenalibus, & odiosis secundum multos DD. sub masculino non comprehendantur, neque comprehenduntur feminæ raptrices sub dispositione lata in Raptores viros.

²⁶ Procedit autem hoc quoad forum externum, & poenas Raptus, nam in foro interno conscientie nihil refert, sive vir rapiat feminam, sive femina virum; cum enim uterque Raptus violentiam injustè illatam claudat, uterque malitiam specificam diversam à fornicatione, ac propterea in Confessione necessariò aperiendam habet: quamvis sit major injuria, quando vir feminam rapit, & solus hic Raptus, ut dictum est, poenis Juris subiaceat. Sanch. D. 12. cit. n. 40. Pirh. n. 12. hic.

²⁷ Ad Argumentum n. 23. pro parte adversa allatum negatur, quòd sit eadem ratio viri, & feminæ, cum gravius delictum sit, quando vir rapit feminam, & huic, ut dictum est, ejusque parentibus gravior inferatur injuria ob damna, & scandala, quæ ex ejusmodi Raptu consequuntur.

Ad Conf. negatur paritas: nam adulterio æquè frequenter polluntur feminæ, ac viri, & uterque, sive vir, sive femina adulterium committat, fidem, ac thorum conjugalem violat, ob quam causam innocenti permittitur divortium à nocente conjuge.

²⁸ Queritur 7. an Raptus crimen, & poenæ illius incurrantur raptu feminæ, liberè, & spontè consentientis in sui abductionem?

Re. Distinguendo: Vel enim illa est sui juris, vel contra parentum, aut aliorum potestati subjecta. Si primum ejus abductio non est Raptus; quia vis abest, quæ secundum dicta n. 2. ad Raptum requiritur. S. Thom. 2. 2. q. 154. art. 7. Molin. tr. 3. de I. & I. D. 105. n. 2. Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 6. Wagnereck in c. cum causa 6. b. tit. not. 3. Pirhing hic n. 4. Reiffenstuel ibid. n. 3. & patet ex c. cum causa cit. ubi Summarium sic habet: Raptus non dicitur, ubi volens pro Matrimonio abducitur. Concordat Jus Civile, juxta quod rapi sine

R. P. Schmalzgrueber L. V. T. I.

vi non potest, ut habetur l. quo naufragium 3. §. aliud 5. ff. de incend. ruin. naufrag.

Neque obstat 1. textus l. un. §. poe 29 nas 2. c. de Rapt. Virg. ubi statuitur, ut Raptus poenæ subiaceant omnes, sive volentibus, sive nolentibus Virginibus, sive aliis mulieribus tale facinus fuerit perpetratum; quia textus iste supponit feminam, abductioni consentientem, esse inductam vel minis, vel importunis, & dolosis precibus, aut promissionibus, quæ quia vi æquiparantur, Juris poenis ita rapientem subijciunt. Gutier. qq. Can. l. 1. c. 37. n. 21. Farin. q. 145. n. 131. Sanch. D. 12. n. 10. §. 11. Antonell. de Regim. Eccl. l. 6. c. 31. Begnudell. V. Raptus n. 4. Wagnereck in c. 6. cit. not. 3. Reiffenstuel hic n. 4. & sumitur ex l. un. §. cit. ibi, Nisi odiosis artibus circumvenerit. Sed hoc intelligendum duntaxat est de poenis Civilibus; nam Decretas in Trid. non incurrit, qui puellam, dolo circumventam, consentientem abducit; quia Concilium decernit poenas raptoribus propriè dictis, quales non sunt in casu doli, quippe qui non est violentia propriè dicta. Neque refert, quòd etiam dolus adversetur libertati Matrimonii, cum etiam ipse tollat voluntarium; nam non omnis dolus, sed ille duntaxat tollit voluntarium, qui inducit errorem personæ, & conditionis illius, an sit libera, vel serva. Pirhing n. 26. Addidi dolosis precibus; nam si femina sui juris solis precibus importunis, aut metu reverentiali, citra omnem dolum, aut fraudem abducta est, non censetur Raptus, ob quem ordinaria poena incurratur, sed solum extraordinariè puniendus est, cum tales preces per se solæ non inferant vim. Pirhing n. 5. coroll. 4.

Non obstat 2. quòd femina non habeat dominium membrorum sui corporis, ita, ut licitè possit corpus suum exponere raptui: adhuc enim hujusmodi feminam consentientem, si sui sit juris, abducens, à raptus crimine immunis est; quia hoc crimen requirit violentiam Justitiæ contrariam. Non peccat autem contra Justitiam aut vir illam abducens, aut femina in abductionem consentiens. Sanch. D. 12. cit. n. 6. Pirhing n. 4. coroll. 1. Et hoc verum est, etiam si femina, postquam volens abducta est, postea, mutata voluntate, renitatur, & resistat abductioni, Pirhing n. 25.

Debet autem Raptor, nisi puella hoc ipsamet fateatur, probare, quòd abducta absque dolo, minis, & importunis precibus spontè consenserit abductioni; aliàs in foro externo præsumptio capietur contra ipsum, & subiacebit poenæ Juris, ut cum Mascardo advertit Gonzal. in c. fin. b. tit. Haun. tom. 6. de I. & I. tr. 2. n. 547.

L 2

Ref.

Reiffenstuel hic n. 4. arg. l. un. §. pœnas 2. C. de rapt. Virg. ibi, Quia hoc ipsum velle mulierum ab infidijs nequissimi hominis, qui meditatatur rapinam, inducitur; nisi etenim eam sollicitaverit, nisi odiosis artibus circumvenerit, non faciet eam velle in tantum dedecus sese prodere.

32 Major difficultas est circa membrum secundum distinctionis n. 28. propositæ, quando scilicet femina, quæ parentum, vel aliorum potestati subiecta est, his invititis volens abducitur. In qua difficultate satis conveniunt DD. quod per abductionem huiusmodi puellæ, factam invititis illis, in quorum potestate est, committatur delictum Raptus, nisi tamen præcessissent Sponsalia, ob gravissimam injuriam ipsi illatam, quam ipsa filia non potest remittere, spontè præbendo consensum in sui abductionem cum præiudicio parentum suorum. Holt. *Samm.* hic n. 1. Abb. in c. 6. b. tit. n. 4. Clar. §. Raptus n. 3. Molin. tr. 3. D. 105. n. 2. Sanch. l. 7. de Matrim. D. 12. n. 12. Farin. q. 145. n. 118. Wagnereck in c. 6. cit. not. 3. §. 4. Gonzal. in c. fin. eod. n. 4. König l. 4. tit. 7. n. 33. Pirhing hic n. 4. coroll. 5. Wiestner *ibid.* n. 2.

33 Dubium est, an pœnæ raptus incurrantur hoc casu à rapiente? Affirmant Navar. l. 5. conf. 2. b. tit. Tusch. *pract.* V. Raptus concl. 5. n. 4. Gutier. c. 86. de Matr. n. 17. Henriq. l. 12. c. 14. n. 4. cum quibusdam alijs. Sed distinguendum est inter pœnas statutas Jure Civili, & inter pœnas per Jus novissimum *Trid.* productas. Pœnam Juris Civilis ordinariam consentientem invititis parentibus rapiens non incurrit, sed puniendus est pœnâ aliâ mitiore arbitrio Judicis; quia pœna commensurari debet delicto *can. afferamus 21. caus. 24. q. 1.*, atqui longè minus delictum est tunc, quam si ipsa etiam femina dissentiret, cum sit Raptus respectu solius patris, non verò respectu feminae, cujus voluntas præcipuè in his injurijs spectanda est, quippe cui directè per Raptum injuria infertur. Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 12. Farin. *prax. crim.* q. 145. n. 120. Pirhing hic n. 5. coroll. 5. & alii apud istos.

34 Similiter non habet locum pœna Juris Civilis ordinaria, quando puella consentiens abducta est, ignorantibus hoc parentibus, sed imponi hoc casu debet pœna extraordinaria, & quidem mitior, quam si parentes expressè contradixissent; quia minus delictum est. Sanch. n. 13. Farin. n. 122. Less. l. 4. c. 3. n. 68. §. finon. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 13. n. 2. Tambur. l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 15. Barbol. in c. 6. b. t. n. 3. Pirh. l. cit. Idem dicendum, quando abducta est puella sine voluntate, & consensu tutorum,

vel curatorum, in quorum potestate est constituta. Sanch. n. 14. Pirh. l. cit.

Quoad pœnas, Jure novissimo *Trid.* 35 proditas, patet 1. ex dictis n. 20. Raptum puellæ, invititis, vel ignorantibus parentibus factum, si ipsa in abductionem sui spontè, & liberè consentiat, non inducere impedimentum dirimens inter raptorem, & ita raptam, sed Matrimonium, inter eos contractum, licèt extra potestatem raptoris raptam antea non sit constituta, si coram Parocho, vel testibus contractum sit, esse validum, ut præter DD. n. cit. allegatos defendunt Sanch. l. 7. Decal. D. 13. n. 13. Less. l. 4. c. 3. n. 70. §. secundum Coni. D. 41. n. 48. Perez. D. 38. f. 4. Escob. *Theol. mor.* l. 27. c. 33. dub. 141. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 13. n. 4. Tambur. §. 2. cit. n. 11. §. rursus, Gobat. tom. 1. p. 2. tr. 9. cas. 19. n. 546. Haun. tom. 6. tr. 2. n. 547. Pirhing. hic n. 19. §. 27. Ratio est, quia consensus parentum non requiritur ad valorem Matrimonij, sed solus consensus Sponsi, & Sponsæ, qui satis liber est, si raptam in abductionem sui consentiat: cons. satisfit intentioni *Trid.* quippe quod solum loquitur de Raptu, quo læditur Matrimoniorum libertas.

Patet 2. ex dictis n. 22. eum, qui 36 volentem abduxit, etiam non teneri ita abductam dotare, aut aliter quid restituere vel ipsi, vel ejus parentibus, nisi ipsis damnum exinde aliquod sit subsecutum, ex ratione ibi allata. Excommunicationis pœna, licèt per sententiam Judicis ob contumaciam Raptoris ad instantiam parentum, quorum filiam rapuit, infligi possit, ipso tamen Jure à sic rapiente non incurritur, prout ex Ratione suprâ allata deduci potest; nam *Trid.* ut dictum est, solum loquitur de Raptu, quo læditur Matrimoniorum libertas. Igitur ejus dispositio, cum odiosa, & pœnalis sit, ad casum, quo libertas hæc integra manet extendi non debet.

Quæritur 8. an Conciliari Decreto, 37 & pœnis afficiatur etiam ille, qui Sponsam de futuro propriam rapit? Negant Henriq. l. 12. c. 14. n. 4. Less. l. 4. de I. §. I. c. 3. n. 70. §. tertium, Barbol. ad *Trid.* Sess. 24. c. 6. de Reform. matr. n. 6. & in c. 6. b. tit. n. 4. ex ratione quia istius raptu non læditur libertas Matrimonij, cum ad hoc vi Sponsalium jam sit obligata, & possit compelli ad hæc implenda *can. desponsatam 27. caus. 27. q. 2. c. ex literis 10. de Sponsal.* §. Matr.

Sed distinguendum est, an Sponsa 38 in sui raptum liberè consentiat, an verò quoad hoc sit invita? Si primum, à pœnis, Conciliari Decreto proditis, absolvetur, ex ratione allata: quod etiam confir-

firmatur; quia Raptus hic liberatur à pœnis, Jure Ecclesiastico communi proditis *c. cum causa 6. b. tit.* quod Jus per Tridentinum minimè corrigitur, ut patet ex contextu. Neque obstat textus *l. un. pr. §. quibus connumeramus c. de Rapt. Virg.* ubi Raptus committi dicitur, quando quis Sponsam suam rapere ausus fuerit; quia, postquam Sacramentum inter Christianos elevatum est ad dignitatem Sacramenti, factum est Juris Ecclesiastici, quod proinde quoad ea, quæ ad Matrimonium pertinent, etique annexa sunt, etiam in foro Sæculari est observandum. Abb. in *c. 6. cit.* n. 1. §. 4. Pirhing *hic n. 7.*

39 Si secundum, Concilij dispositio procedit ut notant Azor *p. 3. l. 3. c. 14. q. 3.* Sanch. *l. 7. de Matr. D. 13. n. 15.* Gutier. *de Matr. c. 86. n. 23.* Hurtae. *de Matr. D. 23. dispic. 3.* Escop. *Theol. mor. l. 27. c. 33. dub. 142.* Wagnereck in *c. cum causa cit. not. 4.* Gobat *tom. 1. p. 2. tr. 9. cas. 19. n. 545.* Engl. *tit. de Adult. n. 37.* Pirhing *hic. n. 7. §. porro, & n. 28.* Wiestner *ibid. n. 14.* & sumitur ex *c. cum causa cit.* ubi Lucius III. dum à Raptu excusat abductionem desponsatæ factam cum illius consensu, non obscure indicat, abductionem invitæ Raptum fore.

40 Responsio certa est casu, quo Sponsa justam causam à Sponsalibus resiliendi habet; nam tali casu idem est, acsi Sponsalia non præcessissent. König *l. 4. tit. 7. n. 31.* In casu, quo eadem Sponsa causam justam habet standi fide data, major controversia est apud DD. Tamburinus *l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 14.* putat quoad pœnas probabile esse raptum ejusmodi Sponsæ invitæ non includi in hoc Decreto Conciliari; quia non est abductio strictè injuriosa, cum eam rapiens recipiat, quod sibi legitime promissum est. Sed communis etiam hoc casu locum esse pœnis *Trid.* defendunt ceteri *n. præc. allegati*; quia esto, legitime promissum raptori sit Matrimonium, & propterea Sponsam suam rapiens recipiat, quod suum est, per hoc tamen potestas ipsi non datur eam sibi vindicandi autoritate sua privata, sed publicâ opus foret. Igitur hanc sibi usurpando injuriam raptæ facit, & libertatem illius quo ad hoc lædit.

41 Quæritur 9. an pœnæ, per *Trid.* proditæ, contrahantur Raptu, qui non Matrimonij ineundi, sed libidinis solum liberius exercendæ causa factus est? Affirmant Azor *p. 3. l. 3. c. 14. q. 8. fin. Sæ V. Matrimonium pr. n. 6.* Bonacin. *de Matr. q. 4. p. 18. n. 3.* cum alijs apud Sanch. *l. 7. de Matr. D. 13. n. 3.* Fundantur 1. quia *Trid.* innovare voluit pœnas per antiquos Canones Raptoribus decretas. Iste autem comprehendebant etiam

Raptorem libidinis causâ. 2. idem *Trid.* generaliter loquitur de Raptu mulieris, neque distinguit inter raptus, & istius causas. Igitur ad Raptorem causa solius Matrimonij ineundi restringi non debet. 3. ab eodem Concilio statuuntur pœnæ etiam in Raptores Clericos. sed hi Matrimonij causâ mulierem non possunt rapere, quippe cujus ineundi sunt incapaces. ergo &c.

Sed probabilius hujusmodi Raptus⁴² non afficitur pœnis, per Concilium *cit.* latis, prout existimant Diaz. *præf. can. c. 82. in addit. lit. A. §. Clericus autem.* Sanch. *D. 13. cit. n. 4. Less. l. 4. de Just. c. 3. n. 70.* Gutier. *de Matr. c. 86. n. 8.* Dicast. *de Matr. D. 17. dub. 38. n. 660.* Perez *similit. tr. D. 43. sect. 4.* Laym. *l. 5. tr. 10. n. 4. c. 13. n. 5.* Tambur. *l. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 11.* Antonell. *de Regim. Eccl. l. 6. c. 31.* Gobat. *tom. 1. p. 2. tr. 9. cas. 19. n. 542.* Haun. *tom. 6. tr. 2. n. 547.* Begnudell. *V. Raptus n. 7.* Pirhing *hic n. 22.* Wiestner *ibid. n. 12.* & ita decisum fuisse à *S. Congr. Con. die 23. Jan. 1586.* testatur Joan. Galemart ad *cit. Decretum Trid.*

Ratio est, quia ut patet ex *sess. 24. c. 43. 6. cit.* summa, & ipso textu *pr.* Patres conditores ejus Decreti punire intendunt violantes libertatem Matrimonij. atqui hæc solum violatur, quando raptus fit causâ Matrimonij, non verò, quando solum ad libidinem liberius exercendam. Igitur ad hunc casum dispositio *Trid.* non extenditur. *Conf.* quia Decretum hoc pœnale, & insuper Juris antiqui correctorium est quo Jure, ut *n. 16.* dictum est Matrimonium inter Raptorem, & Raptam, si hæc liberè in istud consentiat, absolutè sustinetur & pro valido agnoscitur. Igitur pœna saltem nullitatis Matrimonij per *Trid.* Decreta ad eum, qui libidinis solum exercendæ causâ rapuit, extendi non debet.

Neque refert, etsi postmodum⁴⁴ etiam intentio Matrimonium contrahendi ex parte Raptoris, & Raptæ superveniat; quia hoc per accidens est, & qualitatem Raptus non immutat. *conf. si cessante metu, femina liberè consentiat, validum erit Matrimonium, tamen si raptæ adhuc in potestate Raptoris existat, modò observentur ea, quæ aliàs ex Trid. Decreto ad valorem Matrimonij requiruntur.* König. *libr. 4. Tit. 7. n. 35.* contra Bonac. *de Matr. q. 4. p. 18. n. 2.*

Ad Argumenta *n. 41.* in contrarium allata facilis est responsio. Ad 1.⁴⁵ Tridentinum non intendit pœnas antiqui Juris innovare, sed potius voluit pœnas imponere violentibus libertatem Matrimonij per Raptum, ut *n. 43.* dictum est. Ad 2. etiam Clerici rapere feminam possunt

sunt Matrimonij contrahendi causâ, in Minoribus quidem constituti verè, in Majoribus verò defacto. Deinde Clerici quicunque possunt esse fautores Matrimonij medio Raptu contrahendi. Igitur capaces sunt incurrendæ poenæ, si non nullitatis Matrimonij, saltem caterarum à laudata Synodo propositarum.

46 Quæritur 10. an comittatur Raptus, & ejus poena incurratur, si puella quæ sui est juris, ab initio consentit in sui abductionem, sed postea invita, & repugnans carnaliter est cognita? B. negativè; quia in delictis initium spectatur l. Divus 14. ff. ad Leg. Corn. de Sicar. ubi dicitur, quod in Maleficijs voluntas spectatur, & non exitus: & Raptus secundum dicta n. 2. requirit abductionem violentam, & cum injuria raptæ, quæ hoc casu abest, cum scienti, volenti, & petenti non fiat injuria, nec dolus l. nemo videtur 145. ff. de R. 1. Neque obest, quod injuriam inferat eam violentè cognoscendo; quia hoc solum probat, quod hoc casu committatur Stuprum violentum. Pirhing hic n. 4. coroll. 3. Ex quo sequitur, quod si ita rapta cum Rapto Matrimonium in facie Ecclesiæ, coram Parocho nempe, & testibus contrahat, illud Matrimonium valeat, licet rapta non sit constituta extra potestatem Raptoris, vel ab isto antea separata. Pirhing l. cit. n. 19.

47 Contra si femina ab initio abducta est vi, sed postea liberè consentit in copulam, tunc Raptus censendus est; quia initium spectandum est, in quo violentia adfuit: quamvis si plenè probaretur, feminam omnino liberè consentisse in copulam, Raptor non incurrat poenam Ordinariam Raptus; quia non fuit consummatus, & completus, ad cujus consummationem requiritur & violenta abductio, & violenta copula saltem quantum est ex parte voluntatis Raptoris, qui fecit, quod potuit. Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 7. Farin q. 145. n. 134. Pirhing n. 4. coroll. 3. König l. 4. tit. 7. n. 33. Procedit hoc quoad poenas Juris Civilis; nam poenæ per Trid. proditæ hoc casu manent integre: adeoque nisi sic rapta ante contractum Matrimonij cum Rapto initi constitutur in plena libertate extra potestatem Raptoris, istud erit invalidum, licet Rapta in illud consentiat liberè; quia Consilium ad valorem talis Matrimonij exigit non tantum liberum consensum raptæ in Matrimonium, sed ut plenè sit libera à potestate raptoris, & ab eo separata. Sanch. D. 13. n. 2. Begnudell. V. Raptus n. 3. Pirhing n. 19. König l. cit.

Quæritur 11. an Raptus poenæ sub-
74 jaceat, qui rapuit Virginem adhuc impu-

berem, conjugatam, vel meretricem? B. affirmativè: & quidem quod poenis Raptus obnoxius sit, qui Virginem impuberem, & nondum viri potentem per vim rapuit, & corripit, patet ex l. un. pr. v. ne igitur c. de Rapt. Virg. ibi, Aut à Tutoribus, ubi supponitur, Virginem raptam fuisse sub Tutela, adeoque minorem 12. annis, & adhuc impuberem: & licet corrumpens talem Virginem non dicatur commississe Stuprum, sed illud attentasse, punitur tamen poenâ moris propter ipsum Raptum, & vim adhibitam, & illatam puellæ l. si quis s. c. de Episc. & Cler. Menoch. de arbit. cas. 294. n. 7. & 8. Farin. q. 145. n. 51. Pirhing n. 13. v. similiter.

Similiter Raptus poenis, etiam de Jure Trid. sancitis, subjacet, qui rapit feminam conjugatam, vel alio impedimento dirimente jam ante affectam, ne cum rapto contrahere Matrimonium possit, si eam rapiat animo Matrimonij cum illa defacto contrahendi, & ut notat Sanchez l. 7. de Matr. D. 13. n. 14. Pirhing n. 24. Neque obstat, quod aliàs inter se Matrimonium Raptor, & sic rapta, contrahere prohibeantur; quia laudata Synodus non spectat, sintne habiles, nec ne ad illud contrahendum, neque requirit, ut actu id contrahatur, sed attendit violentiam, quæ solâ consummatur crimen Raptus, Sanch. Pirh. l. cit.

Si femina violenter rapta sit inhonestè, distinguendum est inter poenas Juris Civilis, & inter eas, quæ proditæ sunt in Trid. Ad priores incurrendas juxta dicta n. 5. requiritur, ut rapta sit honestæ vitæ: Conf. rapiens meretricem, aut inhonestè viventem poenam Raptus ordinariam non incurrit. Contra incurrit poenas à Trid. proditæ, & propterea cum ita rapta non potest validè contrahere Matrimonium, nisi postquam illa ab ipso est separata, & plenè libertati restituta; quia talis etiam Raptus impedit libertatem Matrimonij, quam Sacra Synodus esse voluit salvam. Sanch. Pirh. l. cit.

Quæritur 12. an poenas raptus, in fautores decretas, incurrat Parochus, assistens Matrimonio, inito inter Raptores & Raptam, quæ non est constituta in pristina libertate, & extra potestatem Raptoris? B. hunc poenas Consilij Trid. non incurrere; non enim favet delicto raptus, quod jam est commissum, & consummatum, sed ipsi Matrimonio. Sanch. D. 13. n. 1. Pirhing hic n. 21. not. 4. Excipitur, nisi ante raptum promississet Raptor, quod assistere velit Matrimonio contrahendo cum rapta, adeoque illum ad raptum exequendum animasset; tunc enim tanquam fautor, poenis raptus obnoxius fiet. Sanch. Pirh. l. cit.

Quæ-

52 Quæritur 13. quam poenam incurrat Raptor Sponsæ alienæ? R. præter poenas raptoribus cæteris communes raptorem alienæ Sponsæ SS. Canones publicâ poenitentia multant, jubentque manere sine spe conjugij, ita, ut raptor nec cum rapta, nec cum alia quacunque inire Matrimonium possit, ut constat ex *can. raptor. 33. & can. statutum seq. caus. 27. q. 2.* ubi dicitur: *Si quis sponsam alterius rapuerit, publicâ poenitentia multetur, & sine spe conjugij maneat.* Idemque dicendum de Sponsa rapta, cui denegatur etiam licentia alij nubendi, si postea in raptum consentit, ut colligitur *can. statutum cit.* per argumentum à sensu contrario. *Ratio est*, quia qui alienum Matrimonium perturbare ausus est, jure proprij contrahendi meritò privatur, ut in eo puniatur, in quo deliquit. Est autem Impedimentum hoc non dirimens, sed impediens tantum. *Navar. Man. c. 12. n. 76. Sanch. D. 12. n. 43. & 44. Vallens. hic §. 2. n. 3. Pirhing. n. 16. ibid.* In quibusdam locis non est amplius in usu: at ubi viget, locus ei duntaxat est, quando quis alienam Sponsam de præsentis rapuit, non autem si Sponsam de futuro; quia hæc in odiosis, & poenalibus nomine Sponsæ non comprehenditur, ut ex probabiliori sententia docet *Sanch. l. cit. n. 45.*

53 Quæritur 14. an tempore, quo rapta in potestate Raptoris est constituta, etiam Sponsalia de futuro validè inire nequeant? Duplex est Sententia. *Navar. l. 5. conf. 4. b. tit. Riccius prax. Matr. p. 4. ref. 454. Sanch. l. 7. de Matr. D. 12. n. 17. Gutier. de Matr. c. 86. n. 24. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 13. fin. Bonacin. q. 4. p. 18. n. 10. Dian. p. 10. tr. 16. ref. 83. Barbol. in Trid. sess. 24. c. 6. n. 9. Begnuedell. V. Raptus n. 8. Pirhing. hic n. 29. König. l. 4. tit. 7. n. 36.* putant iniri invalidè, quoad arg. *l. oratio 16. ff. de Sponsal. dispositum de Matrimonio etiam locum habeat in sponsalibus. Contra validè iniri existimat Perez. D. 32. de Matr. sect. 4. n. 2. cui adstipulatur P. Wiestner hic n. 15.* ex ratione, quia dispositio *Trid.* est corre-

ctoria Juris antiqui, quo Matrimonium inter Raptorem, & raptam sustinebatur *cum causa 6. & c. fin. b. tit.* ergo ad casum ea dispositione non expressum extendi non debet, sed hic potius relinquendus sub dispositione Juris antiqui. hoc autem Jure Sponsalia de futuro, inter raptorem & raptam inita, nusquam irritantur. ergo *&c.* Ad Argumentum sumptum ex *l. oratio cit.* dicunt regulam illam solum procedere in casu, quo eadem est ratio sponsalium, & Matrimonij. non videtur autem eadem esse ratio in casu præsentis; quia Matrimonium inter raptorem, & raptam irritatur, quòd minùs liberè præsumatur esse contractum, & semel contractum validè solvi nequeat quæ ratio non pugnat in Sponsalibus de futuro, utpote quæ etiam validè contracta facile solvuntur. Hæc Sententia satis esset probabilis, nisi in contrarium staret autoritas *S. Congreg. quæ*, ut refert *Molin. tr. 3. de J. & J. D. 105. n. 22.* interrogata, num valida sint Sponsalia eo tempore celebrata, respondit esse invalida. Unde potius adhærendum primæ.

Quæritur 15. à quo Judice puniri raptores possint? R. puniri possunt, ubicunque reperti fuerint, absque ulla fori præscriptione *l. un. pr. §. si autem fin. ibi. Sine fori præscriptione C. de Rapt. Virg. modo* Judex sit competens respectu rei, qui capitur; & respectu loci, in quo capitur; quia Clericus non respondebit Judici *Leuico: idque ob enormitatem istius criminis. Farin. q. 145. n. 62. & duob. seqq.* An verò raptor, captus extra locum delicti, debea: remitti ad Judicem loci delicti, si iste hoc petat, ut videre est apud *Farin. l. cit. n. 67.* controversum est inter DD. Affirmant *Marsil. in l. cit. n. 141. & seqq. Bald. in l. raptores in Summar. C. de Episcop. & Cler. Negant Paul. de Castro n. 7. & Ludov. Peguera decis. crim. 43. n. 8.* Conveniunt in hoc, quod crimen istud non, sicut cetera delicta carnis, præscribatur quinquennis: & ita expressè *l. qui cætu 5. §. fin. ibi sine quinquennij præscriptione ff. ad Leg. Jul. de vi publ. Farin. l. cit. Pirhing. n. 23. fin. hic.*

